

тънка снага. *Д. 73, 18—20.* Съ камджикъ ѣ бѣха по бѣли раце—, по равна снага. *М. 136.* Ковавам ти врана коня На юнашка вересия, Ако даваш твой-та снага Твой-та снага, ти при мой-та. *Д. 40, 78—81.* Стайку отъ дири стоеше И на двѣ са стѣни вглѣдваше, Тешка си снага разтърси, Че си ремани искъса. *Зюмб. 52.* Огнь обземаше сичката му снага. *Зк. 47.* Штросмайеръ е голямъ хубавецъ, има тънка и висока снага. *Л. Д. 1873 р. 122.* Видѣхъ—единъ хубавецъ младъ момъкъ, привлекателенъ но гордъ, съ юнашка снага (*mais fier et d'une taille de héros*). *Т. 250.* Нашій-тъ абаджія изъзва цѣлъ снагъ днесъ за три гроша. *Л. Д. 1869 р. 173.* Такива тънки и крѣпки снаги. *З. 1.* Добрата и хранителната храна създава дѣятелни работници, бистри умове, здрави тѣла, енергически души и гиздави снаги. *З. 199.* На снѣги ми сѣ присѣли, Чи си при менъ лигнала, Ръчица си митнала Вржъзъ юнашка снажица. *Ч. 302.*

Снаженъ *пр.* съ развитыми формами, високаго роста и плотно сложенный: Слѣдъ младиятъ напетъ сердаръ Вървѣлъ е снажний байрактаръ. *Пс. 11—12 р. 136.* Тѣи народи были предци на сегашны-тъ Германци или Нѣмци, люди диви, отважни и снажни. *Л. 115.* Азъ лесно познахъ суравытъ му чертъ, снажного му тѣло (*son corps robuste*) и простия му нравъ. *Т. 258.* Тарасъ бѣ много тежъкъ и снаженъ (*тяжелъ и толстъ*). *Тб. 12.* Быкъ за завѣдъ трѣбува да е ягъкъ, снаженъ съ длъгнестъ снага. *Л. Д. 1873 р. 270.*

Снажж са *м. дм.* приобрѣтаю, почерпаю силы: „Всяко потомство споман' имъ движи, Великолѣпн' изображения; С' примѣры тѣхны народъ ся снажи В' новы успѣхы с' устрямленія!“ *Гл. 120.*

Снайда *м. св.* постигну: А и стотѣхъ душъ нѣма да снайде неволя. *Л. Д. 1873 р. 228.* Азъ знамъ, че и мене, пази Боже, да снайдаше такъва бѣда, и той би ми помогналъ. *ib. р. 242.* Ако тая болестъ снайде буба-тъ слѣдъ дырнѣй и сънь, то ти еще може и да запреде и да завіе. *Л. Д. 1874 р. 188.*

Снамѣри *м. св.* постигну: Цѣлъ ноць не можѣхъ никакъ да мигна, защото мя втресе и силно главоболіе мя снамѣри. *Р. С. 51.*

Снамѣрвамъ са нахожусь гдѣ-либо: На кое-то дръгъ единъ отъ тамо снамѣрванны-тъ реклъ. *Сб. 56.* Моха-та сѣ хвалила: влѣзvamъ даже до въ царски-тъ палаты, снамѣрвамъ са на царски-тъ трапезы не призована. *Сб. 67.*

Снаха *с. ж.* Снашица *ум., зв. н.* Снахо, сноха: Ты, Стоянова майчице, Снахи си върла душманко! *Ч. 290.* А бре Търчине, бре дръга вѣро, Какъ да си хвърлимъ мѣжко-то дѣте Като самъ ѣзе поцова снаха, Поцова снаха, гяку невѣста? *Д. 37, 7—9.* Своя снаха (имать),